

Vergaderjaar 2006–2007

30 601

Wijziging van de Waterschapswet en de Wet verontreiniging oppervlaktewateren in verband met de modernisering en vereenvoudiging van de bestuurlijke structuur en de financieringsstructuur van waterschappen (Wet modernisering waterschapsbestel)

Nr. 5

VERSLAG

Vastgesteld 20 september 2006

De vaste commissie voor Verkeer en Waterstaat¹, belast met het voorbereidend onderzoek, brengt als volgt verslag uit van haar bevindingen omtrent dit wetsvoorstel. Onder het voorbehoud dat de regering de in het verslag opgenomen vragen en opmerkingen afdoende beantwoordt, acht de commissie de openbare behandeling van het wetsvoorstel voldoende voorbereid.

INHOUDSOPGAVE

Blz.

ALGEMEEN	1
DE TAKEN VAN HET WATERSCHAP	3
DE RELATIE TUSSEN BELANG, BETALING EN ZEGGENSCHAP IN HET MODERNE WATERSCHAPSBESTEL	4
DE SAMENSTELLING VAN HET BESTUUR VAN DE WATERSCHAPPEN	5
HET NIEUWE KIESSTELSEL	6
DE WATERSYSTEEMHEFFING	8
DE ZUIVERINGSHEFFING	11
DE HEFFING TER BEKOSTIGING VAN HET WEGENBEHEER	12
DE VERONTREINIGINGSHEFFING IN DE WVO	13
LASTENVERSCHUIVINGEN	13
OVERIG	13
ARTIKELSGEWIJS	14
Artikel 13	14
Artikel 14	14
Artikel 31	14
Artikel 33	14
Artikel 100	14
Artikel 120, lid 2	14

ALGEMEEN

De leden van de fracties van CDA, PvdA, VVD, SP, LPF, ChristenUnie en SGP hebben met belangstelling kennisgenomen van voorliggend wetsvoorstel.

¹ Samenstelling:

Leden: Dijkema (PvdA), Hofstra (VVD), onder voorzitter, Atsma (CDA), voorzitter, Van Gent (GL), Timmermans (PvdA), Van Bommel (SP), Van der Staaij (SGP), Depla (PvdA), Van den Brink (LPF), Mastwijk (CDA), Duyvendak (GL), Koopmans (CDA), Gerkens (SP), Van Lith (CDA), Van der Ham (D66), Haverkamp (CDA), Boelhouwer (PvdA), De Krom (VVD), Verdaas (PvdA), Hermans (LPF), Dezentjé Hamming (VVD), Van Hijum (CDA), Roefs (PvdA), Van der Sande (VVD), Lenards (VVD), Knops (CDA), Krähe (PvdA) en Van Oudenallen (Groep Van Oudenallen).

Plv. leden: Samsom (PvdA), Snijder-Hazelhoff (VVD), Hessels (CDA), Özütok (GL), Smeets (PvdA), Vacature (algemeen), Slob (CU), Waalkens (PvdA), Herben (LPF), Van Winsen (CDA), Halsema (GL), Jager (CDA), Vergeer (SP), Van Haersma Buma (CDA), Bakker (D66), De Pater-van der Meer (CDA), Van Dam (PvdA), Van Beek (VVD), Dubbelboer (PvdA), Vacature (LPF), Oplaat (VVD), Buijs (CDA), Van Dijken (PvdA), Szabó (VVD), Aptroot (VVD), Ten Hoopen (CDA) en Heemskerk (PvdA).

De leden van de fractie van het CDA kunnen in hoofdlijnen instemmen met de voorgestelde wetwijzigingen. Het wordt als maatschappelijk zeer wenselijk geacht, dat verkiezingen voor waterschapbesturen worden vereenvoudigd en dat de heffingssystematiek meer overzichtelijk wordt.

Hoewel het denken over nut en noodzaak van waterschappen elders voort gaat, vinden de leden van de fractie van de PvdA dat een inbreng zeker niet achterwege kan blijven.

De leden van de fractie van de VVD zijn voorstander van de uitgangspunten van deze wetwijziging, namelijk vereenvoudiging en vergroting van de transparantie en van de democratische legitimatie. Aan deze uitgangspunten is in het wetsvoorstel volgens hen grotendeels tegemoet gekomen. Deze leden kunnen daarom in hoofdlijnen instemmen met de voorliggende wetwijziging. Ten aanzien van enkele aspecten van het wetsvoorstel zouden zij graag nog enkele opmerkingen willen plaatsen en vragen willen stellen.

De leden van de fractie van de VVD staan positief tegenover de modernisering van het waterschapsbestel. De bestuurlijke slagkracht van de waterschappen is vergroot door een aanzienlijke vermindering van het aantal waterschappen en waterschapsbestuurders. Bovendien hebben de waterschappen zich in de afgelopen jaren in snel tempo aangepast aan hun «all-in» takenpakket.

De leden van de SP-fractie zijn er verheugd over dat het waterschapsbestel herzien gaat worden. Wat deze leden betreft kunnen de waterschappen als bestuurslaag geheel geschrapt worden en enkel als uitvoerend orgaan onder verantwoordelijkheid van de provincie blijven functioneren. Op die manier valt er nog meer geld te besparen, zal er democratischer gewerkt worden en zal er een meer integrale afweging tussen de verschillende belangen gemaakt worden. Helaas heeft de regering deze mogelijkheid niet serieus onderzocht. Deze leden vragen of zij dit alsnog wil doen.

Zo het de leden van de LPF-fractie toeschijnt, omvat dit voorstel een aantal relevante wijzigingen van de Waterschapswet. Deze hebben betrekking op zowel de taakomschrijving, de bestuurssamenstelling, de verkiezingen, als de waterschapsbelastingen. Daarnaast zijn de hoofdstukken over begroting, rekening en administratie en controle herzien. Tevens omvat het wetsvoorstel een wijziging van de regels betreffende heffingen in de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo), een en ander in samenhang met de invoering van een watersysteemheffing in de Waterschapswet. Een en ander overziend kan volgens deze leden gesteld worden dat het een vrij omvangrijke revisie betreft.

Het voorstel beoogt de wet aan te laten sluiten bij de huidige rol en positie van de waterschappen, met een heldere nadruk op drie onderscheiden uitgangspunten: vereenvoudiging van de regelgeving, vergroting van de transparantie, en toename van de democratische legitimatie. Alledrie wenselijke grondslagen van betamelijke wetgeving, die de leden van de LPF-fractie ten volle onderschrijven. Echter, in hoeverre reflecteert het huidige wetsvoorstel deze doelstelling? Hoe groot is de kans dat ongewenste consequenties rijzen?

Het wetsvoorstel omvat in de ogen van de leden van de fractie van de SGP een belangrijke en noodzakelijke aanpassing en modernisering van de vigerende Waterschapswet op het gebied van de taakomschrijving, de bestuurssamenstelling, de verkiezingen en de waterschapsbelastingen. Het wetsvoorstel is in historisch perspectief op onderdelen ingrijpend, onder meer vanwege het gegeven dat de aloude trits «belang-betaling-zeggenschap» feitelijk vervalft. In feite is er nu immers sprake van de intro-

ductie van twee lijnen: «belang-betaling» naast «belang-zeggenschap». Er wordt op deze wijze een knip gemaakt tussen betaling en zeggenschap, zo constateren deze leden. Dat impliceert een breuk met het verleden.

DE TAKEN VAN HET WATERSCHAP

In het voorstel wordt volgens de leden van de PvdA-fractie voorbij gegaan aan de vraag waar de grenzen van waterschappen qua taken precies liggen. Het zuiveringsbeheer blijft bij het waterschap. Deze leden vragen zich af hoe zich dit verhoudt tot de opvatting dat zuiveren aan de bron van groot gewicht is. Worden bedrijven belemmerd in het hanteren van dit principe ten gevolge van de nu gekozen systematiek, zo vragen deze leden zich af. Zijn waterschappen per definitie degenen die voor burgers en bedrijven op de meest efficiënte en goedkope wijze kunnen zuiveren? Deze leden verwachten dat dit punt nog eens uitdrukkelijk aan de orde wordt gesteld.

In zijn advies aan de regering stelt de Raad van State voor om de modernisering van het waterschapsbestel ook in de discussie over de toekomstige ontwikkeling van het Nederlandse binnenlands bestuur op te nemen. Het rapport van de minister van Verkeer en Waterstaat en van de minister van Financiën van 16 juni 2006 wijst dit af. Gelet op de discussie over de verantwoordelijkheid van de zuivering van afvalwater – gemeente of waterschap – raden de leden van de VVD-fractie aan het advies van de Raad van State hierin op te volgen. Deze leden achten de tijd rijp voor een discussie over de taakafbakening van het waterschap, zoals ten aanzien van de zuivering.

De waterschappen zijn ook wegbeheerders. De leden van de fractie van de SP vragen waarom dit gehandhaafd blijft?

In de taakomschrijving voor de waterschappen wordt er een integratie van de zorg voor de waterkering en de waterhuishouding voorgesteld, bij de laatste inbegrepen de waarborging van de waterkwaliteit. Al deze objecten van zorg zullen gebundeld worden in het begrip «watersysteem». Naast deze hoofdtaak, het instaan voor het watersysteem, staat een tweede: de zuivering van afvalwater. De leden van de LPF-fractie zien hierin met goedkeuring – in ieder geval in intentie – een stroomlijning van het takenpakket, dat, tezamen met de vereenvoudigde heffingen-systematiek, fragmentatie van opdrachten bestrijdt. De leden van de LPF-fractie vragen zich echter af waarom niet gekozen is voor een definitie van het begrip «watersysteem». Zeker nu deze term wel gedefinieerd zal worden in de nieuwe Waterwet, in het licht van de huidige praktijk, en gezien de zorgen omtrent eventuele aansprakelijkheid van waterschappen of andere openbare lichamen, lijkt het te prefereren het begrip helder te omschrijven. Een dergelijke toevoeging zou ook garanties bieden omtrent het tegengaan van uitbreiding van het takenpakket. Het huidige wetsvoorstel biedt volgens deze leden onvoldoende zekerheid. Graag vernemen zij van de regering of deze zorg wordt gedeeld.

In het wetsvoorstel worden twee taken onderscheiden voor de waterschappen. Als eerste hoofdtaak is de zorg voor het watersysteem opgenomen. Als tweede hoofdtaak de zuivering van het afvalwater. De Raad van State stelt dat het feit dat de zorg voor de waterzuivering op dit moment is opgedragen aan de waterschappen op zichzelf geen reden vormt dit ook voor de toekomst vast te leggen. Het artikel biedt volgens de regering echter ruimte voor verdere uitwerking van de waterketenbenadering. De leden van de fractie van de ChristenUnie vragen wat daarbij volgens de regering de gewenste ontwikkelingsrichting is van de

belegging van de zuiveringstaak? Wat is de reactie van de regering op de mening van VEMW dat het wetsvoorstel verzelfstandiging van de waterzuivering bemoeilijkt? Is de regering van mening dat het wetsvoorstel ten aanzien van zuivering ook een voldoende impuls biedt voor efficiency? Is overwogen om een vorm van onafhankelijk toezicht in te voeren op de zuivering om deze efficiency te waarborgen, bijvoorbeeld in de vorm van een Waterkamer bij de NMa?

Wat is de visie van de regering op de toekomst van het verschijnsel waterschappen en de plaats van waterzuivering in dit geheel? De leden van de ChristenUnie-fractie zouden deze vraag graag beantwoord zien in het licht van de Kaderrichtlijn Water welke uitgaat van stroomgebieden. Een visie op de organisatie van het watersysteembeheer volgens het stroomgebiedmodel van de Kaderrichtlijn Water ontbreekt namelijk in de Memorie van Toelichting. Nederland kent vier hoofdstroomgebieden. Het stroomgebied van de Rijn kan daarbij worden onderscheiden in 4 stroomgebieden. Dit brengt het totaal op 7. Er zijn momenteel 26 waterschappen. Verwacht de regering een verdere schaalvergroting bij de waterschappen en acht zij dit wenselijk?

Bij het vaststellen van waterschapsgrenzen wordt nog steeds uitgegaan van waterstaatkundige grenzen. In de praktijk gaat het soms over grenzen die voor de burger niet herkenbaar of logisch zijn. Bovendien wordt er gestreefd naar meer samenwerking in de waterketen. Het hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht geeft in haar reactie in overweging om de provincie de mogelijkheid te geven om grenzen vast te stellen waarbij met deze samenwerking in de waterketen rekening gehouden wordt. Daarbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan gemeentegrenzen. De leden van de ChristenUnie-fractie zien graag een reactie tegemoet.

De leden van de fractie van de ChristenUnie vragen hoe het wetsvoorstel zich verhoudt tot het wetsvoorstel «Verankering en bekostiging van gemeentelijke watertaken» ten aanzien van de zorgplicht voor grondwater? In genoemd wetsvoorstel krijgt de gemeente de grondwaterzorgplicht terwijl in de Memorie van Toelichting van voorliggend wetsvoorstel staat dat in de nieuwe Waterwet de zorg voor het grondwater expliciet bij het waterschap wordt gelegd.

De leden van de SGP-fractie constateren met instemming dat de waterschappen ook worden belast met het grondwaterbeheer. Betekent dit dat het waterschap nu dus zonder meer actief en passief grondwaterbeheerder zal zijn, ook vooruitlopend op de Waterwet?

DE RELATIE TUSSEN BELANG, BETALING EN ZEGGENSCHAP IN HET MODERNE WATERSCHAPSBESTEL

De leden van de CDA-fractie hechten veel belang aan een representatieve vertegenwoordiging in de bestuursorganen van het waterschap. Daarbij moet in de ogen van deze leden rekening worden gehouden met het belang van de uitvoering van taken voor specifieke categorieën en de betaling van heffingen, de zogenaamde trits «belang, betaling, zeggenschap». Artikel 13 van de voorgestelde wetswijziging roept in dit kader vragen op. Waarom wordt in artikel 13 lid 2 geen relatie gelegd met de heffingen die een bepaalde categorie betaalt ten behoeve van de uitoefening van de taken van het waterschap? Waarop is het aantal vertegenwoordigers in artikel 13 lid 3 bepaald en zou dit aantal gezien betaling en belang ten opzichte van categorie ingezetenen groter moeten zijn? In casu gaat dezelfde redenering op voor het dagelijks bestuur. De leden van de CDA-fractie vragen zich nadrukkelijk af, of in artikel 40 lid 1 kan worden

volstaan met mogelijk één vertegenwoordiger van de gezamenlijke categorieën van belanghebbenden bedoeld in artikel 12 lid 2 onderdelen b,c en d (korthedshalve genoemd als de categorieën voor respectievelijk landbouw/grondeigenaren, natuur, en industrie en mkb).

Gekozen is voor minder categorieën in het bestuur doordat de categorie eigenaren gebouwd vervalft. De leden van de PvdA-fractie kunnen zich hierin vinden. Interessanter zijn de pogingen die her en der worden ondernomen om het aantal zetels voor specifieke belangengroepen te vergroten ten opzichte van hetgeen nu in het voorstel wordt geformuleerd. Deze leden zijn daar geen voorstander van, maar het kan geen kwaad als alle voor en tegens van de nu gemaakte keuze in de Memorie van Toelichting nog iets uitgebreider aan bod zouden komen. Ook zou dan beter aangegeven moeten worden hoe veranderingen zouden gaan schuren met de belang-betalen-zeggenschapsopvatting die in de wet nog steeds een rol speelt. Overigens vragen deze leden zich af hoe bestuurlijke overwegingen bij het invullen van de trits exact een rol hebben gespeeld bij de totstandkoming van het voorstel.

DE SAMENSTELLING VAN HET BESTUUR VAN DE WATERSCHAPPEN

De leden van de CDA-fractie kunnen instemmen met vertegenwoordigers van categorieën «ongebouwd», «natuur» en «gebouwd», die door diverse organisaties worden aangewezen. Met de regering zijn de leden van de CDA-fractie van mening dat de waarde van onroerende zaak voor wat betreft de categorieën «ongebouwd», «natuur» en «gebouwd» een heldere en rechtvaardige grondslag vormt voor de watersysteemheffing. De leden van de CDA-fractie gaan hierna in op onderdelen van de voorgestelde wetswijzigingen die vragen oproepen.

De leden van de VVD-fractie staan positief tegenover de nieuwe samenstelling van het Algemeen Bestuur van de waterschappen. Het minimum van 18 leden doet recht aan de diversiteit van de belangen in een waterschap. Het maximum van 30 leden biedt voldoende ruimte om alle belangen vertegenwoordigd te laten zijn. De eis dat een bestuurslid van een waterschap ingezetene dient te zijn is gewenst in het kader van betrokkenheid en voorkomt dat iemand van meer waterschapsbesturen deel zou uitmaken. In geval van de specifieke categorie natuurterreinbeheerders kan deze extra eis bovenop de eigendomseis echter tot problemen leiden. Hoe denkt de regering daarmee om te gaan? Volgens de leden van de fractie van de VVD kleeft er ook een nadeel aan de schaalvergroting: de waterschappen hebben hierdoor een minder directe band met de lokale belangen. De waterschappen vertegenwoordigen steeds meer algemene, regiobrede belangen en steeds minder de specifieke, plaatselijke belangen. Deze leden verzoeken de regering daarom deze belangen te borgen. De borging van bestuurszetels voor specifieke categorieën in het Algemeen Bestuur is al een goede tegemoetkoming aan dit principe. Om nog meer aan dit principe tegemoet te komen, pleiten de leden van de VVD-fractie ervoor de borging van bestuurszetels voor specifieke categorieën uit het Algemeen Bestuur naar evenredige verhouding in het Dagelijks Bestuur in te vullen. Voor de specifieke categorieën wordt ongeveer 30 procent van de zetels in het Algemeen Bestuur gereserveerd. Dit zou dan ook het percentage in het Dagelijks Bestuur moeten zijn. Graag de reactie van de regering hierop.

De inperking van de omvang van het bestuur en de overige kostenbesparingen op de bestuurskosten worden door de leden van de SP-fractie gesteund. Naar de mening van deze leden valt hier zelfs nog

meer te besparen, door besturen nog verder te verkleinen, waterschappen samen te laten vallen met de provincies en de bestuursonkostenvergoedingen te verlagen. Ziet de regering hier ook nog mogelijkheden toe?

De provinciën zullen voortaan bevoegd zijn de omvang van de besturen vast te stellen, en daarbinnen het aantal zetels dat wordt toegekend aan ieder van de specifieke categorieën van belanghebbenden. Het IPO heeft al aangegeven dat zij in deze nieuwe rolverdeling wel been ziet. Ook de LPF-fractie ondersteunt het voorstel op dit punt.

In artikel 31 staat dat kandidaten voor het algemeen bestuur ingezetenen van het waterschap dienen te zijn. Dit vergroot de betrokkenheid met het betreffende waterschap. De leden van de ChristenUnie-fractie zouden echter willen weten of deze extra eis boven de eigendomseis voor natuurterreinbeheerders niet tot problemen kan leiden omdat de recht-hebbende vaak een natuurlijke persoon is die geen ingezetene is, hetzij een rechtspersoon die een medewerker als bestuurslid wil afvaardigen die geen ingezetene is. Dit hoeft volgens genoemde leden niet ten koste te gaan van de betrokkenheid bij het waterschapsgebied (p. 17 Memorie van Toelichting). Tevens zou het lidmaatschap van het bestuur van meerdere waterschappen ook los van de ingezetenen-eis kunnen worden uitgesloten. Graag een reactie.

De leden van de fractie van de ChristenUnie zouden graag willen weten of het niet nodig is de precieze taak en het mandaat van het dagelijks bestuur vast te stellen nu volgens het wetsvoorstel niet alle specifieke taakbelangen vertegenwoordigd hoeven te zijn in het dagelijks bestuur.

De leden van de SGP-fractie merken op, dat de ruimte voor de provinciale regelgeving ten aanzien van de waterschappen wordt beknot (bijvoorbeeld als het gaat om de bestuurssamenstelling). Meerdere zaken worden voorts bij wet geregeld. Kan nader worden aangeduid hoe dit zich verhoudt tot het grondwettelijk primaat van de provincies ten aanzien van de waterschappen (art. 133 GW.)? Wanneer komt dit primaat in het geding volgens de regering?

HET NIEUWE KIESSTELSEL

De leden van de CDA-fractie stellen grote vraagtekens bij het lijstenstelsel bij de categorie «ingezetenen», omdat uit de Memorie van Toelichting niet duidelijk is geworden wat de mogelijke consequenties kunnen zijn van dit stelsel voor het functionele bestuur. Deze leden verzoeken om een uiteenzetting waarom niet voor het personen- en wel voor het lijstenstelsel wordt gekozen. In de wetswijziging wordt de mogelijkheid voor de categorie ingezetenen open gehouden, dat politieke partijen met een lijst deelnemen voorzover zij een «belang hebben bij de taakuitoefening». De leden van de CDA-fractie vragen aan te geven, waarom politieke partijen niet worden uitgesloten. Een verdere «politisering» van het waterschap is niet wenselijk. De deelname van politieke partijen mag er, gezien het functionele karakter van het waterschapsbestuur, niet toe leiden dat algemene politieke belangen de overhand in het waterschapsbestuur gaan krijgen.

De leden van de PvdA-fractie steunen de overgang van een personen-naar een lijstenstelsel en de wijze waarop dit in het voorliggend voorstel wordt geformuleerd. Wel vragen deze leden zich af of er geen voorwaarden moeten worden gesteld aan de wijze waarop bijvoorbeeld een Kamer van Koophandel invulling geeft aan de benoeming van kandidaten voor de categorie bedrijven. Maken alle ingeschrevenen kans op een waterschapszetel? Zo ja, hoe wordt daar dan over beslist?

De leden van de VVD-fractie onderschrijven de overgang van een personenstelsel naar een lijststelsel. Naar de huidige inzichten getuigt het personenstelsel niet meer. Binnen de specifieke categorieën zijn te veel uiteenlopende belangen, waardoor de vertegenwoordiger van de categorie niet meer het gehele belang van zijn categorie vertegenwoordigt. Nu het personenstelsel heeft uitgewezen niet optimaal te werken, is een lijststelsel het beste alternatief. Ook in deze systematiek blijft de herkenbaarheid van de waterschapsbestuurder groot doordat men van kandidaten eist dat men duidelijk maakt waar men voor staat.

De gemiddelde opkomst bij waterschapsverkiezingen ligt nu op 20 à 25%. Bij de komende verkiezingen is stemmen per brief het uitgangspunt. Ook zijn waterschappen vrij het stemmen per internet aan te bieden. De leden van de VVD-fractie juichen deze gebruiksvriendelijkheid toe. Op welke termijn kan een evaluatie van het nieuwe verkiezingsstelsel worden verwacht? Welke stappen is de regering van plan te zetten als zal blijken dat deze gebruiksvriendelijkheid in combinatie met het nieuwe lijststelsel niet kan bijdragen aan een hogere opkomst en dus aan een hoger democratisch gehalte?

Na het advies van de Raad van State is het ook voor politieke partijen mogelijk geworden mee te doen aan de waterschapsverkiezingen via het lijststelsel. In hoeverre is de regering van mening dat reguliere politieke partijen het functionele karakter van de waterschappen kunnen aantasten? Of bedoelt de regering te zeggen dat politieke partijen juist die instituties zijn die invulling geven aan de representatieve democratie? De leden van de fractie van de VVD vragen hierop een reactie van de regering.

Het veranderen van de waterschapsverkiezingen vinden de leden van de fractie van de SP wenselijk. De komst van landelijke verkiezingen en een lijststelsel is een goede stap. Wel vragen deze leden zich nog af hoe dit lijststelsel er in praktijk uit zal komen te zien. Van welke groeperingen valt te verwachten dat zij mee willen doen met de waterschapsverkiezingen? Hoe zorgt de regering ervoor dat er daadwerkelijk voldoende verschillende lijsten komen zodat er iets te kiezen valt?

De leden van de LPF-fractie verwelkomen de vereenvoudiging van het kiesstelsel dat, in tegenstelling tot het huidige systeem, aanmerkelijk minder complex is. Het voldoet daarmee aan de gestelde doeleinden – simplificatie, transparantie, legitimatie. Minder leden. Minder bestuurscategorieën. Minder stembiljetten. Minder kosten. In combinatie met de inspanningen op ICT-vlak mogen we hier echt van een moderniseringslag spreken.

Deze leden koesteren wel enige zorg aangaande eventuele politisering van de besturen. Zij hopen dat een te grote hechting aan het plaatselijk belang, of een sluipende diversificatie van taken, kan worden voorkomen. Het terugdringen van het aantal der waterschappen tot 26 sterkt de leden van de LPF-fractie tot op zekere hoogte in deze gedachte. Zij willen echter nog eens uitspreken dat zij het bestieren van een waterschap als een functionele, technische aangelegenheid beschouwt, waarbinnen geen plaats is voor politieke belangenafweging. Weinig zaken kunnen in die mate aanspraak maken op het etiket «algemeen belang» als de waterhuishouding. Het is, zo is het gevoelen, in essentie een apolitieke overheids-taak. In dit kader lijkt een overheveling naar provinciaal bestuur ook bijzonder onwenselijk.

Deze leden hopen dat door deze vernieuwingen bij ingezetenen de belangstelling voor de waterschappen in het algemeen, en de verkiezingen in het bijzonder, zullen toenemen. Een hoger opkomstpercentage dan de huidige circa 25 procent is gewenst, wil men serieus van democratische legitimatie spreken. In dit licht bezien ondersteunen de leden van de LPF-fractie dan ook het gelijkschakelen van verkiezingsdata, teneinde geconcentreerde media-aandacht mogelijk te maken.

In artikel 17 wordt een opening geboden voor het instellen van kiesdistricten. De leden van de fractie van de ChristenUnie zouden graag gemotiveerd zien waarom deze mogelijkheid wordt geboden. Hoe wordt bepaald hoeveel zetels een kiesdistrict krijgt? Draagt de mogelijkheid van kiesdistricten bij aan de beoogde transparantie? Hoe verhoudt zich de regel dat een kandidaat op niet meer dan één lijst mag voorkomen met het bestaande kiesstelsel bij verkiezingen voor Provinciale Staten en Tweede Kamer waarbij ook verschillende kandidatenlijsten per district kunnen worden ingediend?

Het wetsvoorstel ademt sterk de wens om te komen tot uniformiteit in regelgeving ten aanzien van gemeenten, provincies en waterschappen. De leden van de SGP-fractie informeren in dit licht naar de gedachten van de regering over de lopende discussie omtrent mogelijke introductie van het dualisme bij de waterschappen.

De leden van de SGP-fractie constateren, dat het wetsvoorstel het ook mogelijk maakt voor politieke partijen om met een eigen lijst aan de waterschapsverkiezingen mee te doen. Naar de mening van de deze leden wordt hiermee het specifieke karakter van het waterschap volstrekt miskent. Waterschappen zijn belast met een bepaalde, beperkte taak. Het gaat erom dat die specifieke taak op de meest effectieve wijze wordt uitgeoefend en wel door vertegenwoordigers van bepaalde categorieën van belanghebbenden. De rol van de partijpolitiek hierbij is altijd terecht marginaal geweest. Is de regering het niet met deze leden eens, dat deze ontwikkeling haaks staat op het functionele karakter van de waterschappen en in die zin zelfs als een bedreiging ervan kan worden aangemerkt?

De leden van de SGP-fractie constateren, dat in het wetsvoorstel het stemmen per brief regel is. Eventueel kan er ook worden gestemd via internet of de telefoon. De ervaringen die hiermee zijn opgedaan, zijn niet onverdeeld positief als het gaat om betrouwbaarheid en privacy. Is de tijd derhalve wel rijp voor deze insteek? Is hierover nog advies uitgebracht door de Kiesraad, zoals eerder aangekondigd?

De leden van de SGP-fractie merken op dat het wetsvoorstel geen ruimte meer laat voor afdelingen. Hoeveel waterschappen maken thans nog gebruik van deze mogelijkheid? Waarom wordt hiervoor geen ruimte meer geboden? Juist afdelingen bieden toch de mogelijkheid om de afstand tussen bestuur en bestuurden niet te groot te doen zijn? De commissie-Merkx wees destijds op drie functies van de afdeling: «Instelling van afdelingen, als door de commissie bedoeld, is aldus een middel om de leden van het algemeen bestuur en de bestuurden meer bij de taakuitoefening te betrekken (democratiseringsfunctie), in een zo vroeg mogelijk stadium hun wensen en verlangens ten aanzien van de taakuitoefening te vernemen (communicatiefunctie), terwijl zij voorts kan bijdragen tot vergroting van de kwaliteit van het bestuur (doelmatigheidsfunctie).» Doen geen van deze functies meer opgeld, zo vragen deze leden. Kunnen afdelingen niet uitstekend functioneren als bestuurlijk aanspreekpunt in de omgeving?

DE WATERSYSTEEMHEFFING

In artikel 120 lid 2 is de kostentoedeling voor de ingezetenen voor wat betreft de watersysteemheffing geregeld. De leden van de CDA-fractie verzoeken om een toelichting aangaande dit artikel. Waarom wordt in bijzondere situaties, bijvoorbeeld bij grote inwonerdichtheid of omvangrijke natuurgebieden niet de ruimte gegeven voor enige regionale vrijheid? Waarom wordt niet gekozen voor hogere maximale percentages tot 40, 50 en 60 procent? In een aantal situaties is de mogelijkheid van tariefdifferentiatie opgenomen, maar deze is niet van toepassing op bergings-

gebieden voor de opvang van overtollig oppervlaktewater. Is het terecht dat dit soort gebieden het «volle pond» betalen? Dit zelfde geldt in zekere zin ook voor verharde wegen. Waarom wordt daarvoor geen tarief-differentiatie mogelijk gemaakt? Wat zijn mogelijk financiële gevolgen van verdere tariefdifferentiatie voor specifieke sectoren zoals de landbouw en industrie?

Ten aanzien van de watersysteemheffing vragen de leden van de PvdA-fractie zich het volgende af. Is het logisch om wegen, spoorwegen en vaarwegen en bijvoorbeeld kunstgrasvelden te rekenen tot de categorie ongebouwd? Deze leden krijgen berekeningen waaruit blijkt dat dit in sommige waterschappen tot uiterst onredelijke heffingen gaat leiden. Kan derhalve zo mogelijk per waterschap worden aangegeven wat de financiële consequenties en lastenverschuivingen zijn als genoemde objecten gerekend gaan worden tot de categorie bebouwd?

De wet is een uitwerking van eerder genomen besluiten, bijvoorbeeld het overleg over het IBO-rapport. Daar is uitgekomen dat de watersysteemheffing gedeeltelijk op solidariteit en gedeeltelijk op profijt zal worden gebaseerd. De solidariteit wordt opgelegd aan de categorie ingezetenen via één gelijk bedrag per huishouden. Deze leden vragen zich af of er in de wet voldoende garanties zijn opgenomen om kwijtschelding van de heffing voor minder-draagkrachtigen te verlenen op eenzelfde wijze als kwijtschelding van gemeentelijke belastingen en heffingen kan worden verleend.

De leden van de VVD-fractie prijzen de vereenvoudiging van de bekostigingsstructuur in het wetsvoorstel. De watersysteemheffing vervangt de huidige heffingen voor waterkwantiteit, waterkering en het onderdeel van de Wvo-heffing waaruit het kwaliteitsbeheer van oppervlaktewateren wordt bekostigd. Naast een vereenvoudiging van de kostenstructuur komt dit ook de transparantie ten goede.

Deze leden zijn van mening dat de regering bij de heffingen onvoldoende rekening houdt met de inspanningen die de glastuinbouw reeds leverde met betrekking tot het waterbeheer. Deelt de regering deze mening?

Voorts is een klassenindeling gemaakt voor de ingezetenenbijdrage. Deze klassenindeling houdt onder andere in dat slechts één provincie in de hoogste klasse terecht komt. Dit vinden de leden van de VVD-fractie niet redelijk. Een betere spreiding ligt derhalve voor de hand. Tegelijkertijd mag een andere spreiding niet leiden tot gemiddeld hogere lasten voor de ingezetenen.

Deze leden vragen tevens of de regering in beeld kan brengen wat de consequenties zijn van de hoogte van de heffingen voor agrariërs nu in het wijzigingsvoorstel infrastructuur geen aparte categorie meer is?

Het heffingensysteem wordt veranderd en de lasten zullen stijgen.

Volgens het IBO-rapport zal voor de periode tot 2015 9 miljard euro (inclusief beheerskosten) geïnvesteerd moeten worden. Deze lastenstijging zal door de ingezetenen – burgers, huishoudens – bekostigd moeten worden. Het baart de leden van de LPF-fractie grote zorgen dat de kosten voor de waterhuishouding onverminderd stijgen, bij tijden ver boven de inflatie. Waar rapporten, academische studies en buitenlandse praktijk duidelijke kostenreductie mogelijk achten, nemen deze leden geen genoegen met de stelling van sommige stakeholders, dat overheidssamenwerking ter zake nu eenmaal moeizaam is en lastig van de grond komt. Er moet een continue inspanning geleverd worden om de kosten, nu en in de toekomst, beheersbaar te houden. In dit verband zijn deze leden verheugd over het opsplitsen van watersysteem en waterketen, nu voorgaande gelegenheid geeft tot toepassing van een bedrijfsmatige rationaliteit. Het is echter de vraag in hoeverre het voorstel in de praktijk de complexiteit van de financieringsstructuur zal verminderen. De leden van de LPF-fractie

scharen zich aan de zijde van VNO-NCW waar zij het verlaten van het beginsel van kostenveroorzaking veroordeelt. De component profijtdeel zal worden gebaseerd op de waarde van onroerende zaken. Deze koppeling lijkt een oneigenlijke.

De betaling door de ingezetene is afhankelijk van de inwonerdichtheid van het waterschapsgebied. De leden van de fractie van de ChristenUnie zouden de gekozen klassenindeling graag nader gemotiveerd zien omdat blijkt uit een analyse van LTO slechts één provincie in de hoogste klasse valt. De Unie van Waterschappen pleit voor meer ruimte voor regionale vrijheid voor bijzondere situaties (bijvoorbeeld grote inwonerdichtheid, veel natuurterreinen). De opgenomen klassengrenzen zijn overgenomen uit een eerder advies van de Unie van Waterschappen, maar kennelijk denkt de Unie hier momenteel anders over. Genoemde leden willen in overweging geven de grenzen van de klassen en het aantal aan te passen. In artikel 122 van de Waterschapswet wordt de mogelijkheid gecreëerd om afwijkende tarieven vast te stellen voor buitendijks gelegen grond, bemalen grond en glastuinbouw.

De Unie van Waterschappen stelt voor om tevens een differentiatiemogelijkheid op te nemen voor bergingsgebieden voor de opvang van overtollig oppervlaktewater (door een aanvulling op artikel 122, eerste lid) en voor wegen (door een nieuw vierde lid bij dit artikel). De leden van de ChristenUnie-fractie ontvangen graag een reactie op dit voorstel.

De leden van de ChristenUnie-fractie zouden graag gemotiveerd zien op basis van profijt, solidariteit en het kostenveroorzakersprincipe en in het licht van de investeringen van de sector in het op orde krijgen van het watersysteem en het terugdringen van de waterverontreiniging, of het invoeren van een speciale heffing voor de glastuinbouw gerechtvaardigd is. Genoemde leden zien bij beantwoording van deze vraag graag de risicobenadering in het Nationaal Bestuursakkoord Water betrokken waarin de sector een lager beschermingsniveau wordt geboden dan bebouwd gebied en het feit dat in 2001 in Delftland de tuinbouwheffing juist is afgeschaft.

De afwijkende tarieven zijn facultatief. De leden van de fractie van de ChristenUnie vragen hoe de regering de reactie van Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht beoordeelt dat jurisprudentie het facultatieve karakter zal inperken? Waar is de verwachting op gebaseerd dat van de regeling spaarzaam gebruik gemaakt zal worden?

De leden van de SGP-fractie constateren, dat het wetsvoorstel een aantal belangrijke en noodzakelijke aanpassingen behelst van de waterschapswet. Zij stellen echter wel de vraag – mede in lijn met het advies van de Commissie van Advies inzake de waterstaatswetgeving (CAW) – of de voorgestelde wijzigingen voldoende toekomstbestendig zijn. Worden met dit wetsvoorstel niet primair een aantal acute knelpunten opgelost? Zijn er voor de langere termijn niet ingrijpender aanpassingen nodig, zeker als het gaat om de financiering van de waterschappen? Is het niet een manco dat dit niet nu reeds wordt opgepakt? Als het gaat om de financiering – middels een redelijk complexe watersysteemheffing, de heffing ter bekostiging van het wegenbeheer, de zuiveringsheffing en de verontreinigingsheffing – is deze naar het oordeel van de leden van de SGP-fractie niet werkelijk transparant te noemen. Zou niet de stap moeten worden gezet naar een gelijk bedrag per huishouden voor de totale inspanning van het waterschap, zoals eerder is voorgesteld door de CAW? Waarom worden er geen stappen in deze richting gezet?

De leden van de SGP-fractie merken op, dat het wetsvoorstel de infrastructurele werken (openbare wegen, spoorlijnen, kunstwerken, sportvelden, parken, etc.) samenbrengt met de agrarische en overige ongebouwde terreinen in één categorie ongebouwd. Voorheen waren deze objecten ook onderdeel van de categorie ongebouwd, maar wel apart

geclassificeerd. Behoren infrastructurele werken niet in beginsel onderdeel van het gebouwd uit te maken, zowel in functioneel als in waterstaatkundig opzicht? Door de hoge waarde van de infrastructurele werken is de gemiddelde waarde in de categorie ongebouwd een veelvoud van de waarde van de landbouwgronden. Dat heeft uiteraard grote gevolgen voor de waterschapslasten voor agrariërs. Wordt voor agrariërs hierdoor de relatie tussen belang en betaling niet sterk onder spanning gezet? Licht hierin niet een element van onrechtvaardigheid besloten, zo vragen de leden van de SGP-fractie.

DE ZUIVERINGSHEFFING

De leden van de CDA-fractie hebben enkele vragen over de zuiveringsheffing. Zij vragen waarom er een nieuwe heffing is geïntroduceerd, daar waar de regering met het wetsvoorstel vereenvoudiging en meer transparantie nastreeft. Waarom wordt niet één heffing bij de waterschapswet voor zowel de directe lozingen op het oppervlaktewater als indirecte lozingen op het riool of een zuiveringstechnisch werk gehanteerd? Dan kan in de Wvo worden volstaan met wetgeving ten aanzien van een Rijksheffing, zo stellen deze leden. In artikel 122d lid 5 wordt de besteding van de opbrengst van deze heffing geformuleerd. Welke reikwijdte heeft dat lid met name ten aanzien van lid 5b? Kunnen subsidies voor zogenaamde afkoppelingsmaatregelen voor hemelwater onderdeel hiervan uitmaken? Voor de zuiveringsheffing wordt als maatstaf het aantal vervuilingseenheden voorgesteld. Deze vervuilingseenheid wordt voor één persoon gebruikte woonruimte conform artikel 122h gesteld op één vervuilingseenheid, voor meerdere personen, bijvoorbeeld 2 personen op drie vervuilingseenheden. Waarom wordt bij 2 personen per gebruikte woonruimte niet uitgegaan van 2 vervuilingseenheden, of wordt de mogelijkheid open gehouden per waterschap afzonderlijk hierover te besluiten? Daarnaast vragen de leden van de CDA-fractie, of artikel 122h lid 2 zodanig zou kunnen worden uitgelegd dat niet tot heffing op basis van drinkwater zou kunnen worden overgegaan, aangezien de door het waterleidingbedrijf geleverde hoeveelheid drinkwater niet overal gemeten kan worden (onbemeterde woningen in Amsterdam). Zou dan in de wet of de Memorie van Toelichting niet beter geformuleerd kunnen worden dat in afwijking van het gestelde over de vervuilingseenheden de zuiveringsheffing gebaseerd zou kunnen worden op de door het waterleidingbedrijf in rekening gebrachte hoeveelheid water?

In hoofdlijnen zijn de leden van de fractie van de VVD het eens met de gekozen lijn van de watersysteemheffing en de zuiveringsheffing. Wat vindt de regering van het feit dat bedrijven moeten blijven betalen voor de lozing van gezuiverd water en de afvoer van hemelwater? Kan de regering aangeven wat de toedeling van de werkelijke kosten zou zijn in geval van een heffingsstructuur conform de Kaderrichtlijn Water? Deze leden zijn het met het bedrijfsleven eens dat de wetswijziging onevenredig hoge lasten voor bedrijven overlaat. In het financieringsstelsel zijn onvoldoende waarborgen ingebouwd om forse lastenstijgingen af te remmen. Hoe kijkt de regering aan tegen een vorm van maximalisering van de lasten?

In het wetsvoorstel komt er naast de verontreinigingsheffing een aparte zuiveringsheffing omdat het Rijk ook kwaliteitsbeheerder van oppervlaktewater is en dus verontreinigingsheffing zal heffen. De leden van de fractie van de ChristenUnie vragen in hoeverre dit past in het streven naar vereenvoudiging en transparantie? Het hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht stelt voor om de waterschappen slechts één heffing te laten hanteren. Genoemde leden zien graag een reactie tegemoet.

In het wetsvoorstel wordt de mogelijkheid geboden om de verontreinigingsheffing te baseren op de door het waterleidingbedrijf geleverde hoeveelheid drinkwater (artikel 122h, lid 2). Er zijn echter nog steeds in bijvoorbeeld Amsterdam een groot aantal onbemeterde woningen. Een strikte interpretatie van genoemd artikel betekent dat het hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht niet tot heffing op basis van drinkwatergebruik zou kunnen overgaan aangezien de geleverde hoeveelheid drinkwater niet overal gemeten kan worden. Genoemde leden geven daarom in overweging om in genoemd artikel de mogelijkheid toe te voegen de vervuilingsswaarde te kunnen bepalen aan de hand van de door het waterleidingbedrijf in rekening gebrachte hoeveelheid water of een en ander te verduidelijken in de Memorie van Toelichting.

In het wetsvoorstel is het minimum van de forfaitaire heffing één vervuilingseenheid. De leden van de fractie van de ChristenUnie vragen of de regering volgens het principe «de vervuiler betaalt» bereid is een mogelijkheid toe te voegen om huishoudens en bedrijven, die investeren in maatregelen leidend tot een effluent met minder dan een halve vervuilingseenheid op nul te kunnen zetten (rekenkundige afronding)? LTO heeft voorgesteld het vaststellen van vervuilingseenheden voor land- en tuinbouwbedrijven collectief te laten plaatsvinden, om te voorkomen dat bedrijven individuele meet- en vaststellingsprocedures moeten gaan doorlopen. De leden van de ChristenUnie fractie vragen hierop een reactie.

Bij de regeling van de zuiveringsheffing is een aantal bepalingen uit de huidige regeling van de Wvo niet overgenomen in de Waterschapswet. Het betreft artikel 18, zesde lid, onderdelen a en b, Wvo en artikel 20 Wvo. De leden van de ChristenUnie-fractie zien dit graag gemotiveerd. De regering heeft zich ten doel gesteld eventuele belemmeringen voor de samenwerking tussen partijen in de waterketen weg te nemen (pp. 27 Memorie van Toelichting). De Unie van waterschappen stelt voor om in de Waterschapswet expliciet een regeling op te nemen die het mogelijk maakt voor gemeenten en waterschappen om samen te werken bij belastingaanslagen. De leden van de ChristenUniefractie vragen hoe de regering aankijkt tegen dit voorstel.

Het wetsvoorstel voorziet in continuering van de huidige heffing op directe lozing van puntbronnen. Genoemde leden vragen hoe de regering aankijkt tegen de mening van VEMW dat hierbij vaak sprake is van een heffing op reeds gezuiverd water en dat het handhaven van de heffing een verslechtering betekent van de concurrentiepositie van de Nederlandse industrie.

DE HEFFING TER BEKOSTIGING VAN HET WEGENBEHEER

In het wetsvoorstel is bepaald dat de wegenheffing moet aansluiten bij de kostentoedeling voor de watersysteemheffing. Dit heeft het ongewenste effect dat dit tot onevenredig grote lastenverschuivingen leidt bij die waterschappen (drie in totaal) die slechts in een deel van hun beheersgebied met het wegenbeheer zijn belast. Aangezien het een klein aantal waterschappen betreft, dringen de leden van de VVD-fractie aan op regelgeving op maat voor de betreffende waterschappen. Doordat de provincie de kostentoedelingsregelingen dient goed te keuren, is er voldoende controle op de vrijheid voor deze waterschappen. Hoe staat de regering tegenover deze regelgeving op maat?

De leden van de fractie van de SP vragen wat de financiële gevolgen zijn (voor waterschappen en ingezetenen) indien wegen gaan behoren tot de categorie bebouwd.

DE VERONTREINIGINGSHEFFING IN DE WVO

Voor zowel de verontreinigingsheffing van het Rijk als van de kwaliteitsbeheerder vragen de leden van de CDA-fractie zich af met welk doel deze heffingen in de wet zijn opgenomen. Deze leden vragen zich af, of de opbrengsten van deze heffingen worden gebruikt om lozingen verder terug te brengen en de waterkwaliteit te verbeteren. De leden van de CDA-fractie vragen een nadere toelichting op nut en noodzaak en besteding van eerdergenoemde verontreinigingsheffingen.

De leden van de SGP-fractie constateren, dat de recent in de Wvo verankerde reductie op de rijksheffing voor door waterschappen op rijkswater geloosde effluënten vervalt. Waarom wordt deze regeling beëindigd? Wordt hiermee niet een substantieel financieel nadeel naar de betreffende waterschappen doorgeschoven?

LASTENVERSCHUIVINGEN

De leden van de PvdA-fractie vragen welke de concrete prikkels zijn in deze wet om de waterschappen efficiënter en kostenbewuster te laten werken voor de burgers.

De lastenverschuiving die gepaard gaat met het wetsvoorstel zal het draagvlak van het wetsvoorstel verkleinen. De leden van de fractie van de SP vinden het onverstandig om de lastenverzwaring neer te laten komen bij de huishoudens. Kan de regering toelichten waarom hier voor gekozen is en waarom nu juist de bedrijven een lastenverlichting ondervinden?

De leden van de fractie van de LPF vragen of het wetsvoorstel wel genoeg impulsen tot kostenbeheersing kent. In het algemeen: de praktijk wijst uit dat lasten stijgen en taken toenemen. Het is tegen deze trends dat deze leden ageren, voor zover redelijk, en zij hopen hierbij de regering aan haar zijde te vinden.

OVERIG

De leden van de fractie van de PvdA vragen tenslotte graag meer duidelijkheid met betrekking tot Europese regelgeving. Hoe verhoudt deze wet zich met betrekking tot het lozen van afval (inclusief de zuivering) tot de Europese Kaderrichtlijn Water? Waaruit blijkt dat de voorstellen zoals gedaan in de voorliggende wet KRW-proof zijn?

De leden van de fractie van de SP vinden het opvallend dat er bij de waterschappen geen mogelijkheid is tot het verhalen van planschade. Dit terwijl beslissingen van waterschappen (zoals het verlagen van het waterpeil) grote gevolgen en ook schade kunnen veroorzaken. Deze leden vinden het logisch dat indien waterschappen een zelfstandig bestuurlijk orgaan blijven dit ook goed geregeld wordt, net zoals dit nu geldt voor bijvoorbeeld de schades die voortvloeien uit beslissingen van een gemeente. Kan de regering aangeven of zij bereid is om deze planschaderegeling ook voor de waterschappen op te nemen?

ARTIKELSGEWIJS

Artikel 13

De leden van de SGP-fractie vragen ten aanzien van de omvang van het algemeen bestuur (minimaal 18 en maximaal 30) waarom niet is gekozen voor oneven getallen.

Artikel 14

Volgens artikel 14 lid 4 van het wetsvoorstel wordt een regeling omtrent de selectie en de benoeming van de vertegenwoordiger of vertegenwoordigers van de specifieke taakbelangen bekend gemaakt. De Provinciale Milieufederaties en stichting Natuur en Milieu stellen voor deze regeling te laten vast stellen door het Rijk bij algemene maatregel van bestuur. De leden van de ChristenUnie-fractie zien graag een reactie op dit voorstel.

Artikel 31

De leden van de SGP-fractie constateren dat van bestuurders wordt vereist dat zij ingezetene zijn. Kan dit niet op problemen stuiten voor bijvoorbeeld beheerders van natuurterreinen? Zij zullen immers lang niet altijd ingezetene zijn.

Artikel 33

Bestuursleden mogen volgens het wetsvoorstel geen zakelijke relatie hebben met het waterschap (artikel 33). De leden van de fractie van de ChristenUnie zien dit graag nader gepreciseerd. Geldt dit bijvoorbeeld ook voor bestuursleden die als bedrijf blauwe diensten verrichten, gronden in gebruik hebben van het waterschap of betrokken zijn in kavelruilprojecten met het waterschap?

Artikel 100

De periode van tenminste vijf jaar waarvoor een meerjarenraming moet worden opgesteld is teruggebracht naar tenminste vier jaar. De periode van tenminste vijf jaar is destijds geïntroduceerd om de waterschappen te stimuleren verder vooruit te kijken dat de wettelijke periode van het waterbeheersplan en de zittingsperiode van het algemeen bestuur. De leden van de fracties van de ChristenUnie en de SGP zouden daarom nader gemotiveerd zien waarom deze stap terug wordt gezet.

Artikel 120, lid 2

De leden van de SGP-fractie merken op, dat in dit artikellid de kostentoeDELING voor ingezetenen is geregeld. Tot dusver vond die plaats in de kostentoeDELINGSVERORDENINGEN van de waterschappen waarmee een zekere regionale vrijheid was verzekerd. Thans schrijft de wet een en ander dwingend voor. Dient de wet op dit onderdeel niet enige regionale vrijheid te bieden voor bijzondere situaties (bijvoorbeeld veel natuurterreinen)?

De voorzitter van de commissie
Atsma

De adjunct-griffier van de commissie
Van der Sman